

ἐτράφησαν, εἰς τὸ φῶς τῆς παιδείας μόνον δύνανται νὰ ὀρμάνωσιν αὐτῆς οἱ καρποί. Διεῖδε διὰ τῆς αἰ-
πατε ὀρθῶς ὀδηγησάσης αὐτὸν ἀσφάλτου του κρί-
σεως, ὅτι ὁ ὑλικὸς ἐκεῖνος ἀγὼν ἦν ὑπέστημεν, ἐπρο-
ομιάζε μόνον ἄλλον ἀγῶνα διανοητικόν, τὸν τοῦ
ἐξευγενισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητος, ὅτι ἔθνος ἔχον
τὴν ἀξίωσιν νὰ καταταχθῆ μεταξύ τῶν αὐτονομῶν
τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν, ἔθνος μάλιστα φέρον τὸ δυσβά-
στακτον βᾶρος τῆς Ἑλληνικῆς εὐγενείας του, ἂν θέλῃ

τοῦτο. Δεῖπεται ἡ ἀγωγή της εἰσέτι, ὅπως ἀποδεί-
ξῃ ἂν ζώσιμος ἐτέχθη ἢ οὐ. Οἷας θέσωμεν εἰς αὐτὴν
ἐξ ἀρχῆς βάσεις, τοιαύτη ἔσται ἡ μέλλουσα τύχη
της. Ἄν τῇ ἐμπνεύσωμεν ἀνεκαθεν αἰσθημάτων γενναίας
καὶ δικαίας πρὸς ἑαυτὴν ὑπολήψεως, ἂν κινήσωμεν ἐν
αὐτῇ τὸν ἔρωτα τῶν ἀρχαίων ἀρετῶν, καὶ τὸ λαμ-
πρὸν ἀλλ' οὐχὶ ἀνέφικτον ὄναρ τῆς ἀρχαίας εὐκλείας,
ἂν ἐξάψωμεν τὴν τῆς μιμήσεως ἀμίλλαν πρὸς τὰ
εὐγενέστερα καὶ σοφώτερα τῶν νέων ἐθνῶν ἐν οἷς τατ-

Κωνσταντῖνος Ἰωαννοῦ Ἰπλιξῆς.

νὰ μὴ συντριβῆ ὑπ' αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ φέρῃ τὸ ὄνομά του ὡς αἰώνιον ἔλεγχον, καὶ νὰ μὴ καταστῇ ὁ περι-
γελοῦς τῶν λαῶν, πρέπει πρὸ παντὸς ἄλλου καὶ με-
τά πάσης σπουδῆς, περιελὼν τὸν βάνκυσσον φλοιὸν ὃν
δεινὴ τύχη τῷ περιέβαλε, ν' ἀλειφθῆ εἰς τὸ στάδιον
τοῦ ἐξευγενισμοῦ, νὰ πολιμῆσῃ τὴν ἀμάθειαν, ὑφ' ἣν
ἔρπει τὸ βδέλυγμα τῆς διαφθορᾶς, καὶ νὰ ἐγκολπω-
θῇ τὴν σωζούσαν καὶ μεγαλύνουσαν τοὺς λαοὺς ἀρε-
τῆν, καὶ τὴν τροφὴν αὐτῆς, τὴν παιδείαν.

Ἡ αὐτονομία ἡμῶν ἐτέχθη ἐν ὠδύσι. Δὲν ἀρκεῖ

τόμεθα, καὶ τὸν πόθον καὶ τὴν ἀνένδοτον προσπά-
θειαν διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως, ἐπίδοσις
καὶ εὐδαιμονία κατ' οἶκον, εὐφροσύνη παρὰ τοῖς λαοῖς
ἔσται ἡ μοῖρα αὐτῆς, καὶ μέγα καὶ ἐνδοξόν ἔσται τὸ
μέλλον της. Ἄλλ' ἂν ἐξ ἐναντίας δοθῆ εἰς τὴν ἀμά-
θειαν ἔρμικιον, ἂν ταχέως καυτηριασθέντα δὲν ἐπου-
λωθῶσι τὰ ἔληκτα τῆς βαρβαρότητος, ἂν τὴν ἐπινέμη-
ται ἡ ὑπέτινα καὶ ἄλλην νόσον μεταδεδιτικὴ καὶ ἐ-
θνοδόρος διαφθορά, ἡ τὰς καρδίας ἀποξηραίνουσα καὶ
τὰ ἔθνη ἐξαχρειοῦσα, ἂν μετὰ τὸν Ἄρην δὲν νικήσῃ